

por. mgr Klaudia Wizimirska-Napora

Tytuł:

Modelowanie rozwiązań konfliktów międzynarodowych z wykorzystaniem prognozowania na wybranych przykładach.

Słowa kluczowe: modelowanie, model prognozowanie, konflikty międzynarodowe

Streszczenie

Tematem rozprawy doktorskiej jest modelowanie rozwiązań konfliktów międzynarodowych oraz rola i wykorzystanie w tym obszarze procesu prognozowania. Głównym celem pracy jest próba wypracowania własnego modelu rozwiązywania konfliktów międzynarodowych z wykorzystaniem narzędzia jakim jest prognozowanie. Kolejnym celem jest ocena relacji podmiotów międzynarodowych z perspektywy przyjętych teorii, które w szerszym aspekcie pozwalają zrozumieć istotę i uwarunkowania współczesnych konfliktów na arenie międzynarodowej. Następnym celem jest zwrócenie uwagi na możliwości jakie niesie ze sobą wykorzystanie metod kwantytatywnych w naukach społecznych. Autor przyjął hipotezę roboczą, która zakłada, że prognozowanie jest przydatne i korzystne do wypracowywania rozwiązań konfliktów międzynarodowym. Celem weryfikacji słuszności założonej hipotezy skonstruowano następujące pytania badawcze: czy możliwe jest konstruowanie modeli, które mogą służyć rozwiązywaniu skategoryzowanej grupy konfliktów; jakie ograniczenia należy wziąć pod uwagę przy modelowaniu z wykorzystaniem prognozowania; a także: w jaki sposób można efektywnie wykorzystać elementy środowiska konfliktu i jaką rolę pełnią organizacje międzynarodowe w tym zakresie.

Praca została podzielona na dwie części. Pierwsza z nich zawiera trzy rozdziały. Przedstawia ona podstawy teoretyczne w zakresie: konfliktów międzynarodowych stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa międzynarodowego; polityki zagranicznej państwa, której instrumentarium jest wykorzystywane w procesie podejmowania decyzji na arenie międzynarodowej, a także roli i zadań organizacji międzynarodowych. Druga część składa się z dwóch rozdziałów empirycznych. Pierwszy z nich stanowi opis wybranych konfliktów międzynarodowych: indyjsko-pakistański o Kaszmir, amerykańsko-iracki (II wojna w Zatoce Perskiej w 2003 r.) oraz rosyjsko-gruziński (wojna w Gruzji w 2008 r.), które na podstawie rozważań teoretycznych pierwszej części, zostały poddane analizie i ocenie. Zaproponowana i przeprowadzona analiza porównawcza pozwoliła na zidentyfikowanie części

wspólnych rozpatrywanych konfliktów. Te wyodrębnione podobieństwa, jako podstawowy element modelowania, stanowią jednocześnie dane wyjściowe do wypracowania i testowania własnego modelu. W ostatnim rozdziale scharakteryzowano katalog metod i narzędzi analizy stosunków międzynarodowych w zakresie prognozowania i modelowania. W dalszej części zaprezentowano wybrane modele kwantytatywne, które zostały zaproponowane przez innych autorów. W ostatnim etapie, na podstawie wcześniejszych rozważań, zaprezentowano własny model rozwiązywania konfliktów, którego ramy powstały na podstawie modeli podejmowania decyzji w polityce zagranicznej, a całość oparta jest na *Analytic Hierarchy Process* oraz logicznej teorii języka.

Dążąc do ukazania rzeczywistych możliwości wykorzystania opracowanego modelu, autor podjął się próby wypracowania wniosków dotyczących roli jaką może odgrywać prognozowanie oraz założeń i ograniczeń procesu modelowania. W efekcie dokonano także falsyfikacji jednego z założonych pytań badawczych oraz ukazano słabe strony modeli kwantytatywnych w naukach społecznych. Jednakże, na podstawie przeprowadzonych badań autor wykazał, że zarówno obecnie, jak i w przyszłości rola i znaczenie metod ilościowych w naukach społecznych powinny wzrastać w formie narzędzia wsparcia decyzji.

Kludia Wielmińska-Nępora
10.04.2018r.